
SIGGE (nu HÅKAN)

Ålder: 1 år (2005)
Kön: Hane
Höjd: 22 cm
Längd: 34 cm
Hals: 26 cm
Vikt: 3-4 kg
Kastrerad: Ja

Bakgrund: [Adoptionsinformation](#)
Bilder: [Från Rumänien](#)
Film: ---

Intresseanmälan: ---
För mer information: ---

Ankom Sverige: 2005-11-25
Bilder ankomst: [Från Arlanda](#)
Bilder: [Från Sverige](#)
Text: [Från Sverige](#)

Facebook: [f Dela på Facebook](#)
Tipsa: ---

Sigge kommer från området Columbia i Cernavoda, den fattigaste och eländigaste delen av staden. När Sara var där på ett av sina regelbundna besök kom en kvinna skyndande med Sigge i famnen. Hon bad Sara skyndsamt ta med Sigge därifrån då grannarnas barn var så elaka med den lilla hunden. Givetvis fick stackaren följa med Sara därifrån.

Sigge är en väldigt liten hund. Han är ca 1 år gammal och i stort behov av en varm och trygg famn att krypa upp i. Sigge är lugn i temperamentet men finner sig väl tillrätta bland andra djur. Han skulle säkerligen trivas ypperligt i sällskap med en annan liten hund. Sigge har inte riktigt fått "kläm" på hur man leker och roar sig ännu, livet har hittills varit för hårt för att han ska ha kunnat ägna sig åt sådant. Han behöver lite tid för att stärka sitt självförtroende och hitta livsglädjen. Till Sigge söker vi ett tryggt hem där han får en central roll. Det bör inte finnas alltför små barn i hemmet.

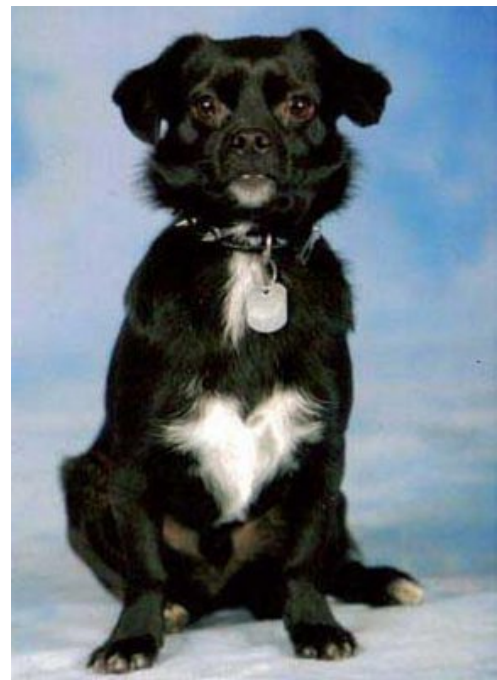
Bilder från Rumänien

Ankomstbilder från Arlanda

Bilder från Sverige

2012

Text från Sverige

2012 okt: Håkan är äldre nu och har blivit en mycket utåtriktad hund som många tycker om. Han charmar de flesta som han träffar på. Gillar även att hälsa på andra hundar, mattar och hussar. Håkan kan jag med ett ord säga att han är en speciell kille, detta säger jag inte bara för att han är min hund. Jag som husse har ett intresse för att skriva och eftersom jag vet att min Håkan har haft det väldigt tufft som valp har jag tagit mig och skrivit en kort novell om hur de gick till när han träffade på mig för första gången. Det var en jättefin vänskap som föddes då vi möttes.

"Rumänien-hunden"

Novell skriven av Håkans husse Jerry Hansen

Historien handlar om längtan till en person där man får kärlek. I en annons stod det "till blandrashunden Sigge söker vi ett tryggt hem där han får en central roll och får mycket fokus. Det bör inte heller finnas alltför små barn i den familjen som Sigge kommer anlända till inom en snar framtid". Ingen trodde att den lilla stackaren skulle överleva, men det gick bra för honom eftersom han nu har fått sig en egen husse vid namn Jerry. I dagsläget heter jag inte Sigge, utan jag heter Håkan, fast nu ska ni få reda på hur det gick till när jag förvandlades till familjehund. Livet för min del har inte varit enkelt. Jag har svaga minnen från min födelseort eftersom den hade otäcka förhållanden som man helst inte vill minnas, men eftersom ni människor vill veta får jag ge mig. Jo alltsammans började i staden Cernavoda som ligger i Rumänien.

Hettan låg som ett tungt täcke över staden Cernavoda, speciellt över den fattigaste och mest eländigaste delen utav staden. En kvinna utförde regelbundna besök där jag och många andra hundar bodde. Jag låg i famnen på denna kvinna som sprang. På den tiden hette jag Sigge, inte Håkan som jag gör idag. Jag hade fått sitta i en liten inhägnad och den här kvinnan hade tagit med mig ut och tänkte lämna mig till en annan kvinna, eftersom barnen i grannhuset hade varit elaka mot mig och jag vill helst inte prata om det eftersom sakerna barnen gjorde är för obehagliga och något som ingen kan föreställa sig.

Kvinnan tvekade inte över att jag skulle få följa med henne därifrån. Hon lade genast märke till att jag var en liten hund som var cirka 1 år. När jag låg där i famnen så kände jag ett väldigt stort behov av en varm och trygg människofamn. Till sättet så var Sigge lugn och fann sig väl till rätta ibland andra djur. Den här kvinnan tänkte att jag säkerligen skulle trivas ypperligt bra i sällskap med en annan liten hundvän. Veterinärerna förklarade tydligt att jag inte har fått någon direkt bra kläm på hur man roar sig och tar för sig utav det där allra godaste som gör livet mera värt att leva. Livet för min egen del har bara varit aldeles för hårt för att kunna haft tid att ägna sig åt sådana aktiviteter som familjehundar har.

När jag blev äldre fick jag sitta inne i en hundgård och man vet inte hur länge. Nu efteråt säger folket att jag var där i ett och halvt år. Många av mina hundvänner var undernärda eller illa tilltufsade. Vi var i ett stort behov av en väldigt proffsig hjälp. Jag tänkte på att dagarna på gatan var hårda och så obarmhärtigt tuffa. Gud eller vad man säger har gett mig en förmåga av att kunna charma min omgivning. Nu efteråt förstår jag att det beror nog på min charm att jag överlevde det hårda livet. Jag hade fått se rätt in i helvetets ögon och besegrat det. Jag satt dag ut och dag in i den där hundgården och jag visste inte riktigt vad man skulle göra. Allting som vi visste var att man väntade på döden eller på att få ett nytt liv någon annanstans. Till sist en het dag då jag satt i min hundgård och trodde att mitt liv var över hörde jag en stor man som pratade i en telefon, fast det var på ett väldigt obegripligt språk.

Till min stora förvåning öppnade mannen dörren till min hundgård och lyfte upp mig. Åh vilken lycka, jag hade fått en ny chans i livet. Karl tog med mig till något som kallas för ett sjukhus. En veterinär fick ta och undersöka mig grundligt och noggrant. Folket fick ta och klippa klorna, bada mig och det värsta av allt så fick de kastrera mig.

När allt blev färdigt fick jag komma till ett helt nytt land, Sverige. På flygplatsen Arlanda var det enormt mycket människor. De pratade och var glada på den här platsen. Jag hörde en röst som kom från en kvinna, hon kom fram till mig. Kvinnan som hade ljust hår och verkade väldigt snäll. Hon sade "jag vill ta hand om den här hunden". Jag fick snällt sätta mig i en korg i en främmande bil.

Jag satt i den här bilen i flera timmar och hoppades på att min väntan om att finna mig en sann vän snart hade nått sitt slut. Kände på mig att bilen snart stannade och nu hade min nya värld öppnats.

Kvinnan tog upp mig och knäppte på mig ett koppel och ledde in mig genom en dörr som ledde upp till någonting som hon kallade för hiss. Jag tänkte efter att det inte var värt att klaga så jag följde snällt efter, för annars kommer jag säkert att bli ivägskickad till Rumänien och det vill jag inte eftersom den platsen var helvetet på jorden.

Innanför dörren kom det två andra hundar rakt emot mig, de var en toy pudel och en kinesisk nakenhund som kom emot mig i full galopp. Jag fann mig snabbt till rätta i familjen.

Ytterdörren öppnades och in kom en ung man med glasögon. Kvinnan sade att han skulle vara väldigt vaksam eftersom de påstod att jag skulle vara rädd för karlar. Jag tänkte att det var värt att testa så jag gick fram till en ung man som hade namnet Jerry. Det här blev kärlek vid första ögonkastet och det såg ut som att väntan på en bästa vän äntligen var över. Nu blev jag för den allra första gången en riktig familjehund.

Nu när jag är familjehund har jag fått nya vänner, Toypudel Fia, Chiuaua Zigne. Kinesen Zally. Ett par flera vänner har jag. Är väldigt omtyckt i grannskapet där jag bor. Några år efter detta blev jag sängkamrat med Zally bredvid min husse Jerry. Jag ligger intill husse om natten, då känner jag att det är skönt att få vara någons egna hundkompis.

Som familjehund måste jag följa alla regler fast en del nackdelar finns ju. Jag får inte kissa inne fast det gör jag ibland trots mina svåra år som valp. Ibland så kan Zally vara rastlös och jobbig fast detta är ju något som jag inte kan klandra henne för.

Det bästa är nog när mörkret faller, då min husse Jerry kommer hem för att hämta hem oss till sig. Det är bland det bästa som jag vet. Då får jag och Zally gå ut och sträcka på oss. Jag får kissa på en stolpe som ser bra ut och då markerar jag mitt revir.

Jag vill gärna hälsa på hundar i alla storlekar fast min husse säger bara att det finns hundar som är på tok för stora för mig att hälsa på. Jag får väl lyssna på husse och hälsa på dem som passar mig. Väl innanför ytterdörren kommer det andra som jag tycker om. Det är när min husse Jerry sitter i vår soffa och ser på något tecknat. Programmen kan heta Babar eller något annat som jag inte kan namnet på eftersom detta är en människogrej som jag inte förstår.

Min sovställning som jag föredrar allra bäst är då jag får ligga på rygg med alla tassarna i vädret. Då tänker jag att det är skönt att väntan på att få ha en bästa vän är över och att min bästa människovän heter Jerry och att jag har tur att få vara hans hund.